

Иван Ђурковић ексклузивно за "Одбрану" говори о својим "одбранама", животним и професионалним

ПОБЕДА ЧАСТИ И

Када су јуна 2001. године у једној француској новини правили анкету, поводом 75 година фудбалског клуба "Сент Етјен", о томе ко је најбољи играч клуба свих времена, убедљиво прво место освојио је Иван Ђурковић. Иако је тада од престанка његовог тренирања у клубу било прошло скоро двадесет година, међу педесет играча читаоци су изабрали Ивана Ђурковића са 4.558 гласова, док је иза њега са 3.734 гласа био Освалдо Пјаца, потом Рошто, па Платини... То је само један од показатеља какав је траг у том клубу и Француској оставио овај Мостарац и један од разлога зашто је четири године касније одликован орденом Легије части.

Спортско друштво "Партизан" основано је пре шездесет година. Тачније, 4. октобра 1945, када је група официра, већином генерала, при Централном дому Југословенске армије формирала пет спортских секција: за фудбал, шах, кошарку, одбојку и атлетику, са намером да се војници такмиче у тим спортовима. Мало је до данас сачувано писаних докумената који детаљније говоре о настанку "Партизана", али се зна да су осам година секције биле ослоњене на армију, а од 1953. године постају самостални клубови удружени у Југословенско спортско друштво "Партизан". Тада је почео да расте и Фудбалски клуб са истим именом.

– Ми у "Партизану" са поносом истичемо да су наши први кораци везани за Југословенску народну армију. Настали смо у посператним данима, који су били испуњени великим народним полетом и надом, а када вас тако дочекују, онда треба и да оправдате та очекивања, да трајете дуго и да будете успешни. Мислим да смо за ових шездесет година у томе и успели. Иако су формалне везе са војском престале релативно рано, сарадња никада није јењавала, па и данас међу аматерским спортским радницима, који су важан ослонац нашег спорта, има доста официра.

Да ли је за "Партизан" била предност или недостатак то што је од постанка био ослоњен на војску?

УМЕЋА

– Веза са армијом “Партизану” је донела неколико изразитих предности. Војска је организација младих људи, а међу њима је велики број спортиста, тако да је “Партизан” још од првих дана био отворена институција у којој су се дресови освајали искључиво спортским способностима. Никоје место рођења није могло да донесе предност, али ни да га удаљи од праведног пласмана. На тај начин “Партизан” је постао југословенски клуб у правом смислу речи, пошто су у њега долазили спортисти из целе земље, и он није имао никакво локално обележје, иако је београдски клуб и по пореклу и по адреси. По тој формули стварала се и навијачка популација, која се окупљала око нашег имена. “Партизаново” југословенско обележје потврђује и податак да је увек био најгледанији гост, а тако је остало до данашњих дана.

Срећна околност за наше спортисте је била и то што је војска врло амбициозно и организовано кренула у развој спорта (снага и виталност једне земље огледа се у снази њеног спорта), па је тако обезбедила, за то време, најбоље стручњаке и услове за рад у секцијама.

Један од оснивача “Партизана”, Пеко Далчевић, добио је орден Легије части, највише одликовање Француске, додуше другим поводом. Шездесет година касније, пре неки дан, Вама је Мишел Платини у име француског председника, тај

исти орден доделио у Београду. Шта за Вас интимно значи то велико признање?

– До сада сам добио готово сва највиша признања француске државе, а орден Легије части је круна свих одликовања, јер га добија само мали број људи. Од мојих другова из “Сент Етјена” ја сам први који га је добио. Поносан сам на тај орден који није само мој. То је заслуга и свих оних који су играли са мном. Моја је жеља била да ми орден буде додељен у Београду, а не у Јелисејској палати код председника Француске, зато што се поносим тиме што сам одавде и желео сам да са својим сународницима поделим ту радост.

Какво место у Вашем животу заузима Француска?

– Бројни пријатељи ме вежу за ту земљу. То је моја друга домовина. Французи су ми много тога дали, и ја сам им нешто мало вратио. И тамо се осећам као код куће, без икаквих комплекса. Познато је да сам после завршетка активне каријере, 1982. године, остао да радим у Француској и данас примам њихову пензију.

Какав приступ професији и животу човек треба да има да би постигао то што сте Ви постигли?

– Не знам да ли се мој приступ може узимати за добар пример, јер се добрим примером сматра онај који се може следити и копирати, а у мом случају изгледа ми као да је то тешко могуће. Дисциплина

и однос према многим ствари-ма у животу које сам имао такви су да их је тешко следити. Чини ми се да је потребно да имате ген који ће вам рећи када је нешто добро или лоше.

Бавити се врхунским спортом је изузетно тешко. То боли и често долазите у ситуацију када вам је душа у носу, али тада не смете да посустанете или попустите. Ја сам, углавном, био свестан да је тај бол пролазан. Сваком тренингу и утакмици прилазио сам као да су ми први или последњи. Наравно, за разлику од тренинга, на утакмицама никада нисам знао да ли ћу одбранити или примити гол, иако сам пре тога учинио све да се то не деси.

Исто тако, када постанете јавна личност, онда је потребна дисциплина у свему. Публика понекад жели да види великог шампиона и на коленима, али ни то не треба дозволити, мада сам и сам некада потајно прижељкивао да видим како изгледа када велики Мухамед Али падне. Тако и други вероватно прижељкују да виде како тај Ђурковић, који је проглашаван за најбољег, изгледа када падне. Ипак, највише због клуба и колектива, настојао сам да не показујем своје слабости. Због тога сам крајем 1980. године преко ноћи одлучио да престанем да играм. Морам да признам да сам, када сам донео ту одлуку, био најсрећнији човек на свету. Код већине великих спортиста бива управо супротно. Када заврше каријеру, они полако умиру, годинама, практично до краја живота. Код мене је било потпуно обрнуто. Природа је та која нам даје жељу и одузима је. Ако то можете да усвојите, онда ћете све лакше поднети.

Код великог броја професионалних спортиста јављају се физичке и психичке сметње када престану са активним бављењем спортом, јер организам тражи напоре на које је навикао?

– Наравно, то се често дешава, али ја нисам имао тај проблем и поносан сам на то. Откако сам престао активно да играм, дакле пуне 23 године, нисам пропустио недељу а да нисам имао три до четири тренинга. У просеку, када све саберем, месечно претрчим један марафон и изведем на стотине различитих вежби. То ме држи, даје ми психолошку, душевну и физичку равнотежу.

Више не играм фудбал и не пада ми на памет да станем на гол, иако су ме многи звали. То је зато што имам поштовање према себи и ономе што сам радио. Једног дана сам одлучио да престанем и то је заиста био крај. "Трајање" професионалног спортисте је десетак година. За то време проживите колико неко за 40 година. Ја сам 20 година био у спорту, значи проживео сам колико један осамдесетогодишњак. Нађите ми некога у тим годинама ко жели да ради.

На додели ордена рекли сте да се у спорту, као и у уметности, рађају велика дела. Шта бисте Ви истакли као велика дела која сте створили у свом животу?

Председник Србије Борис Тадић честитао је Ивану Ђурковићу орден Легије части који му је уручио Мишел Платини

– У свету фудбала постоји двеста педесет милиона лиценцираних лица која активно играју фудбал, а међу њима је само 100.000 професионалаца. Од њих, опет, око 30.000 је успешних, а врхунских је још много мање. Дакле, за успешно бављење фудбалом, баш као и у уметности, потребан је таленат. Код нас спортиста је све још компликованије, јер смо део колектива у који морамо да уклопимо своју способност. Опет, уметници имају априори садржану интелектуалну црту у том смислу што су имали прилику да уче то чиме се баве. Нажалост, нас који смо имали прилику да учимо је веома мало. Ми раније постајемо професионалци, раније почињемо да зарађујемо, и то нас одвлачи од школе. Када сам почињам да играм фудбал, мој отац је долазио да ме гледа на утакмицама и знао сам да је био веома поносан на моју игру, али сам, исто тако, знао да морам да завршим школу. Данас тога нема, јер родитељи кажу деци: играј фудбал, а ја ћу да ти оправдам часове.

Говоримо о озбиљном приступу тренинзима и игри. Колико је данас од те озбиљности остало у професионалном бављењу спортом?

– Многе су ствари сличне, само је дошао новац. И раније га је било, али је све било скромније. Скромност је некада била врлина, помагала је и да досегнете до успеха. Данас тога има мање, а више медијске пажње, телевизије и сујете – тако да је изузетно тешко тим младим људима да остану реални. Раније је све било мање изражено, иако је то што сам зарађивао било баснословно у односу на оно што је зарађивао мој отац. Његову плату сам премашао када ми је било 19 година. Да не говорим касније, када сам отишао у Француску. Тада је мој трансфер износио 50.000 долара, а плата ми је била 1.000 долара, и сматрао сам себе најбогатијим човеком на свету.

У спорту се данас врте много веће суме новца, па су и жеље веће. Рећи ћу једну ствар која може да звучи помало апсурдно. Спортска популација релативно лако зарађује новац, јер нема ништа лепше него радити нешто што волите и што вам причињава огромно задовољство и бити краљевски награђен за то. Међутим,

пошто зарађујеш доста, а немаш осећај да зарађујеш, јер си у игри, не можеш ни да цениш тај новац на прави начин. Баш због тога, фудбалери врло често банкротирају.

Саставни део фудбала и спорта уопште су победе, али и порази. Како сте се ви носили са поразима?

– То није лако, посебно када сте такмичар. Порази увек оставају трагове, али морате да научите да из њих црпите искуства. Порази сам тешко доживљавао, али ни победе нисам доживљавао са еуфоријом, као да је све завршено. Не можете гарантовати да ћете увек бити победник, али можете гарантовати да ћете се борити. Важно је учествовати, борити се и дати све од себе. Како ћете да доживите поразе зависи и од искуства. На почетку каријере током утакмице можете да видите на трибинама кога год хоћете, добар део концентрације је тамо, док на крају каријере не видите никога, не знате да ли играте пред двадесет, тридесет или седамдесет хиљада гледалаца, јер ништа не чујете. Толико сте концентрисани на игру. Наравно, то је ствар искуства.

Какав је био приступ игри када сте играли за репрезентацију. Шта је она представљала за Вас?

– За мене је репрезентација била врхунац, јер смо тако били васпитавани, а химна коју смо слушали пре почетка утакмице била је нешто најважније. То ми је остало до данашњих дана, ја имам само једну химну – “Хеј Словени”. То је химна пред којом навиру велике емоције и мислим да је она спортистима који су са њом постизали огромне успехе до данас остала у срцу. Био сам и остао Југословен зато што су сви спортски и културни простори наше бивше земље били моји и они ми припадају. Не желим да их се одрекнем. Шездесет година размишљам на начин којим ме је та држава научила и мислим да је од мене направила доброг грађанина. Због свега тога играње за репрезентацију је за мене био велики чин патриотизма, части, задовољства и одговорности.

Шта очекујете од сусрета наше репрезентације са Литванијом и Босном и Херцеговином?

– Очекујем да победе, јер не могу да будем песимиста. Исто сам очекивао и од утакмица које су се недавно за “Партизан” завршиле тако како су се завршиле. После њих сам видео да је негде направљена грешка и да је нефудбалско надвладало фудбалско. Чим се та равнотежа изгуби и нефудбалско превагне, нешто није у реду и не може се доћи до успеха. Резултат је увек одраз онога како радимо, односно како колектив функционише. Ако сви не “звучимо” као симфонијски оркестар, ако један фалшира – то се осети. Морамо сви да делујемо у истом правцу и са истом идејом.

Избором новог тренера показали смо да је “Партизан” успео за кратко време да преброди проблем. Тренер је неко ко је веома важан за тим и он је тај који ствара атмосферу, улива поверење, помаже. Када је почело да се губи неопходно поверење, што је изазвало и кризе у игри клуба, као логичан след потеза дошао је избор новог тренера.

Шта је то што бисте из своје каријере и живота издвојили као највредније?

– То што имам породицу. Супругу и ћерке које су имале пуно разумевање за моје обавезе, а ја сам настојао да све слободне тренутке које смо проводили заједно, проведемо што квалитетније. Нажалост, код спортиста има много породичних ломова, развода, јер се ми млади женимо, а око нас је увек много особа које привлачи наша популарност, тако да исхитрено улазимо у бракове. Убрзо дођу деца, а када после десетак година популарност опадне, схватите да поред себе имате особу коју не познајете.

Моја породица је успела да се одржи на окупу, што ми улива додатну сигурност у животу. Када се са путовања враћам у свој дом, знам да ћу тамо наћи сигурно уточиште и инспирацију за ново сутра. ■

Сања САВИЋ
Снимили Горан СТАНКОВИЋ
и Даримир БАНДА

ОДБРАНА

НАРУЧБЕНИЦА

Претплаћујем се на магазин ОДБРАНА до краја 2005. године (шест бројева), по претплатној цени од 540 динара.

Уколико се претплаћујете на већи број примерака, уплатити одговарајућу суму (помножити број примерака са претплатном ценом).

Плаћање унапред. Наручбеницу и уплатницу слати на адресу:

НИЦ „Војска“, Катанићева 15, 11002 Београд.

Рекламацију због неуручења пошिल्ке примамо у року од 30 дана.

У случају спора надлежан је Други општински суд у Београду.

Купац _____

Улица и број _____

Телефон: _____

Место и број поште _____

Потпис наручиоца _____

10000 KORAKA
DO SAVRŠENOG
ZDRAVLJA

PLUS POPFARM
Tel. 011/432942
ul. Ljubostinska 7

PEDOMETAR
brojač koraka

ВОЈНОМЕДИЦИНСКА АКАДЕМИЈА

Расписује

КОНКУРС

За избор и реизбор лица у наставничка и сарадничка звања
Војномедицинске академије у Београду:

а) И з б о р – на формацији ВМА:

1. Два наставника за предмет НЕУРОЛОГИЈА у ванредног професора;
2. Једног наставника за предмет НЕУРОЛОГИЈА у звање доцента;
3. Једног наставника за предмет ПСИХИЈАТРИЈА у звање доцента;
4. Једног сарадника за предмет НЕУРОЛОГИЈА у звање асистента;
5. Једног сарадника за предмет ПСИХИЈАТРИЈА у звање асистента.

б) Р е и з б о р – на формацији ВМА:

6. Једног наставника за предмет НЕУРОЛОГИЈА у звање доцента;
7. Једног сарадника за предмет НЕУРОЛОГИЈА у звање асистента.

УСЛОВИ КОНКУРСА

Конкурсисти могу лица на служби у Војсци Србије и Црне Горе која испуњавају следеће услове:

ОПШТИ УСЛОВИ: да су држављани СЦГ; да се против њих не води кривични поступак или поступак због кривичног дела за које се гони по службеној дужности односно који нису осуђивани за таква дела казном затвора дуже од шест месеци (утврђује по службеној дужности надлежни орган); да су завршили медицински факултет и да испуњавају услове прописане Законом о војним школама и војним научноистраживачким установама Војске Србије и Црне Горе за избор у одговарајуће наставничко односно сарадничко звање; да имају објављене научне и стручне радове; да показују склоност за наставнички рад.

ПОСЕБНИ УСЛОВИ: за научна звања под редним бројем 1, 2, 3, и 6 могу конкурсисти лица која имају научни степен доктора наука из области за коју се бирају; за сарадничка звања под редним бројем 4, 5, и 7 могу конкурсисти лица која имају академски степен магистра наука; за научно звање под редним бројем 1 могу конкурсисти професионална војна лица која су у последња два периода оцењивања добила службену оцену најмање "врло добар" (истиче се); за научна звања под редним бројем 2, 3, 4, 6 и 7 могу конкурсисти цивилна лица која су у последња два оцењивања добила службену оцену најмање "врло добар".

Предност при избору имају кандидати који:

имају дужи наставнички стаж у извођењу наставе из предмета за који конкуришу; имају више објављених научних и стручних радова из предмета односно научно-наставне области за коју конкуришу; се служе са више страних језика.

НАЧИН КОНКУРСИЈА

Молбе се подносе Војномедицинској академији Београд, Црнотравска број 17.

Уз молбу се прилаже: оверена фотокопија уверења о држављанству; оверене фотокопије диплома – уверења о завршеном факултету и докторату односно магистеријуму; списак објављених стручних и научних радова са радовима у прилогу; биографију са описом кретања у служби, а посебно бављење наставничким дужностима и бављење научноистраживачким радом.

Фотокопије докумената оверавају се код персоналног органа јединице – установе у којој је кандидат на служби.

Конкурс је отворен 30 дана од дана објављивања у магазину "Одбрана".

О резултатима избора кандидати ће бити писмено обавештени у року од 10 дана након извршеног избора.

Све информације могу се добити у Секретаријату Наставно-научног већа ВМА на телефон 2661-122 локал 26-384. ■

СРЕБРНИ СУСРЕТ

Двадесет пет година од завршетка школовања 33. и 33.А класе обележиће окупљање 29. октобра 2005. године у 12,00 часова у Београду, у Хотелу "Бристол" (код аутобуске станице).

Ближе информације могу се добити на телефоне: 29-813 (2063-813) – Солдат; 29-517 (2063-517) – Лаловић и 35-265 (2350-265) – Крсмановић. ■

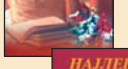
ПРЕПОРУЧУЈЕМО

Најлепши
поклон за најдраже

КЊИГЕ ЗА ДУШУ И ЉУБАВ

Обрадујте своје
најмилије лепом књигом

1. ЖЕНИ С ЉУБАВЉУ

330 мисли и стихова познатих личности и песника о жени и љубави
Цена 250,00 динара

2. НАЈЛЕПШЕ ЉУБАВНЕ ПЕСМЕ НАШИХ ПЕСНИКА

Сто најлепших песама о љубави
50 песника
Цена 250,00 динара

3. НАЈЛЕПШЕ ЉУБАВНЕ ПЕСМЕ СТРАНИХ ПЕСНИКА

Сто најлепших песама о љубави
70 светских аутора из 20 земаља
Цена 250,00 динара

4. НАЈЛЕПША ЉУБАВНА ПИСМА

Писма великих љубави знаних и незнатих личности из земље и света
Цена 300,00 динара

5. МАЈЦИ С ЉУБАВЉУ

Изабране пословице, мисли и изреке, народне питалице, наши и страни песници о мајци
Цена 300,00 динара

6. СТО НАЈЛЕПШИХ ПЕСАМА ЗА ДЕЦУ

Најлепши стихови педесет наших песника у избору дечјег песника, публицисте и глумца Раше Попова
Цена 300,00 динара

7. КОМПЛЕТ СВИХ ШЕСТ КЊИГА

Цена 1.200,00 ДИНАРА
(ПОПУСТ 450,00 ДИНАРА)
У цену су урачунати поштарина и ПДВ

НАРУЧБЕНИЦА

Наручујем књиге под редним бројем /комплет.....укупнодин.

Купац

Адреса поручиоца.....

Уплату извршити на жиро рачун: 205-47065-28

YU marketing press, Београд

Доказ о уплати или наручбеницу послати на адресу:

YU маркетинг прес, 11000 Београд, Браће Јерковића 69.

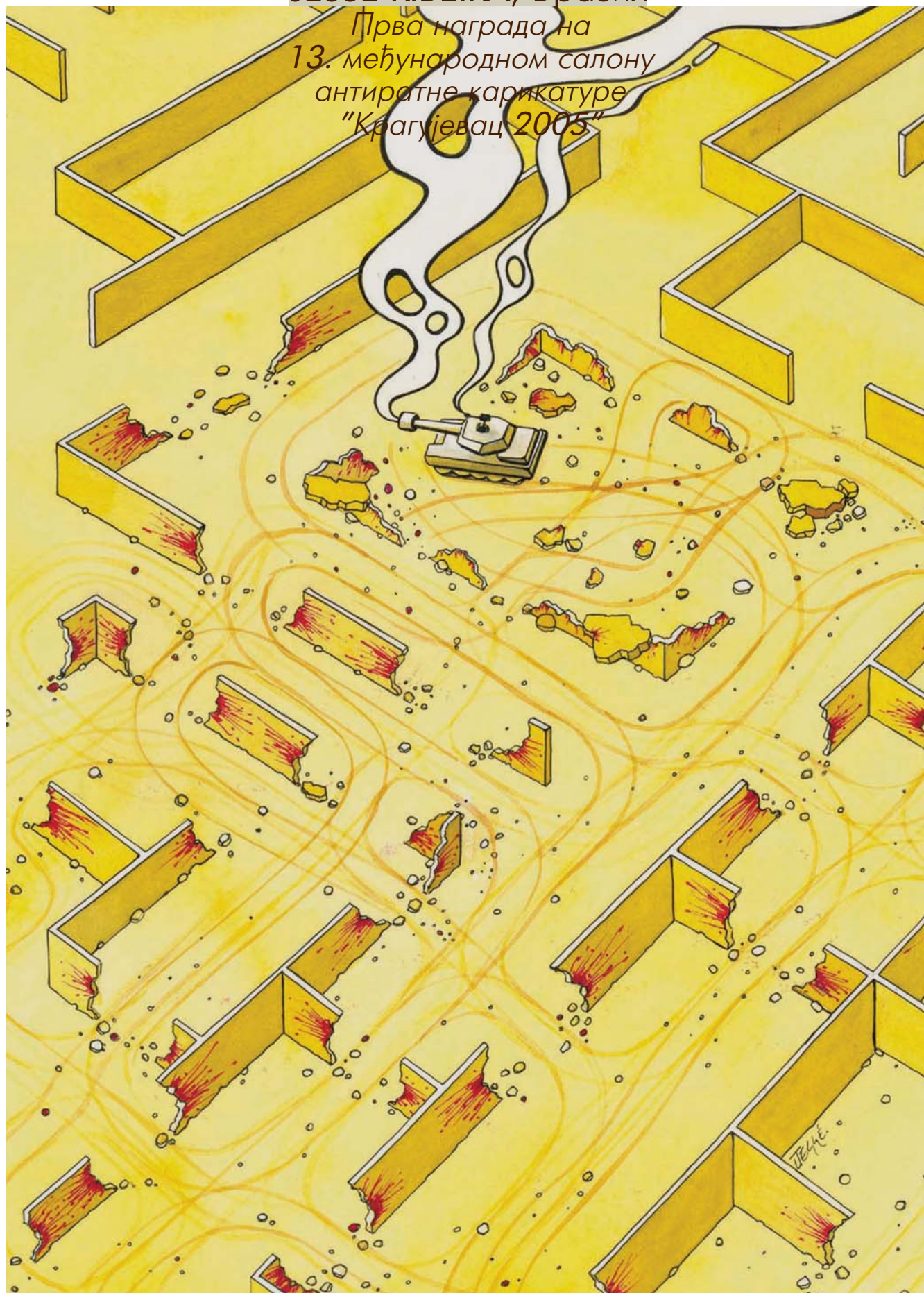
Издања можете добити и поузећем
(поручине и информације телефоном 011/2460-426.)

За десет и више комплета одобравамо
додатни попуст

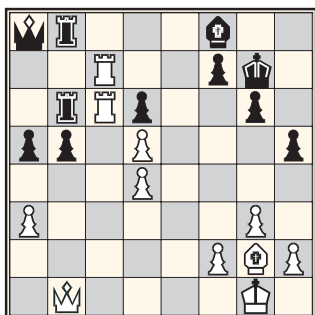

JESSE RIBEIRA, Бразил

Прва награда на
13. међународном салону
антиратне карикатуре
"Крагујевац 2005"

Комбинација
ОНЕЈ – КАЛИНАГА
Турска, 1984.

Бели: Кг1, Дб1, Тцб, Тц7, Лг2, а3, д4, д5, ф2, г3, х2
Црни: Кг7, Да8, Тб6, Тб8, Лф8, а5, б5, д6, ф7, г6, х5

Бели на потезу.

1.Тф7!! Кф7

Мукe су увек веће ако човек има један једини потез.

2.Тц7 Ле7

На 2...Кф6 3.Де4 са добитком.

На 2...Ке8 3.Дг6 Кд8 4.Дф7 такође.

3.Де4 Те8 4.Де6 Кф8
После 4...Кг7 5.Ле4 Тб7 6.Дг6 Кф8 7.Дх6 Кг8 (исто би му дошло и са 7...Кф7 због Лг6) и победоносно 8.Лх7.

5.Ле4 Тб7 6.Лг6 Кг7 7.Дф7 Кх6 8.Дх7 Кг5 9.х4

Не спасава 9...Кг4 10.Дх5 Кх3 11. Дф5 мат.

1:0

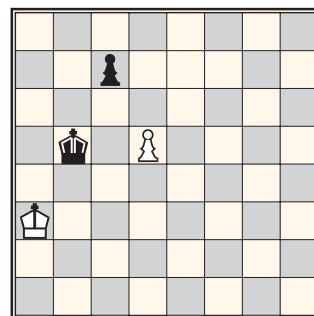
Занимљивости
ШАХИСТИ ГОВОРЕ СРПСКИ

Мање је познато да су и светски познати шахисти сасвим солидно говорили српски језик. То се, пре свих, односи на представнике чувене руске школе шаха: Ботвиника, Петросяна, Корчноја... Међу њима најбољи је био Михаил Таљ. Популарни Миша је волео нашу земљу, људе, обичаје... Наравно и турнире, играче с којима је склопио трајна пријатељства. Многи стручњаци и данас сматрају да је био не само шампион магичне игре већ један од најинтелигентнијих играча

свих времена. Течно је говорио дванаест језика, међу њима и српски. Када су га једном питали да ли је учио наш језик, одговорио је: "Не, само сам слушао и памтио". Човеку са таквом интелигенцијом очигледно нису требали уибеници.

Добро, то су људи са славенских говорних подручја. А шта рећи када Мађар научи српски. Реч је о великом шаховском шмекеру Андрашу Адорјану, једном од најдаровитијих играча у богатој историји наших северних суседа. Додуше, слабије говори, али све разуме, без проблема чита наше часописе. И он је велики поклоник нашег шаха, проверени је пријатељ наше земље. Нарочито воли наш главни град, Врњачку бању, Суботицу... За нас га, истиче, вежу бројне и веома лепе успомене. Његово име је трајно забележено у историји мађарског шаха јер је носилац титуле светског првака у екипној конкуренцији, први који је са својим тимом прекинуо вишедеценијску владавину Совјета.

Поуке
НИЈЕ СВЕ ИСТО
(Дуклос, пре мало више од сто година)

Бели: Ка3, д5

Црни: Кб5, ц7

Бели на потезу.

После 1.Кб3? Кц5 2.Кц3 Кд5 3.Кд3 Кц5 4.Кц3 ц6! Бели би изгубио. Губи и са 2.д6 Кф6! (наравно, не 2...цд6? 3.Кц3 реми) 3.Кц4 Кц6! 4.Кд4 Кб5.

Али, има излаза:

1.дб! цд6 2.Кб3 Кц5 3.Кц3 Кд5 4.Кд3 Ке5 5.Ке3! Реми!

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

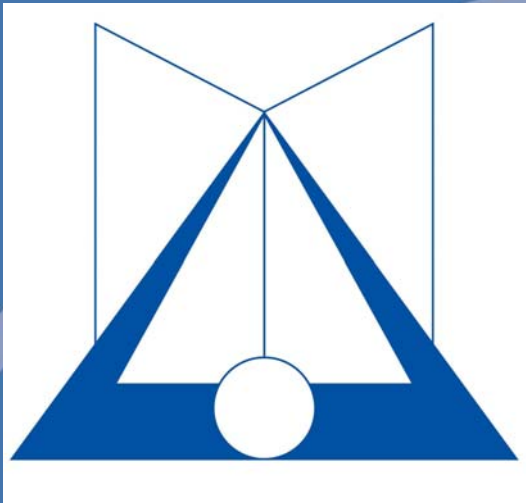
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
17						18				19						
20						21				22						
23										24						
25					26								27			
28				29				30			31	32				
33								34							35	36
37	38								39							
40						41	42			43				44		
45				46									47			
48								49								
50								51				52				
53								54				55				

ВОДОРАВНО:

17. Тениски реквизит, 18. Плиш, кадифа, 19. Ниски ормарић у кухињи за прање посуђа, судопера, 20. Сабласти, утваре, 21. Сајонија, 22. Најсветија места старогрчких храмова, 23. Давати савете коме, 24. Лов на ракове, 25. Град у Немачкој, родно место Карла Маркса, 26. Сарадња, суделовање, 27. Јапанске кратке песме; немачко женско име, 28. Фестивалски град на Азурној обали, 29. Лучки град у Француској, 30. Део животињског тела, 32. Врста драгог камена плаве боје, 33. Беда, немаштина, 34. Распадања, растурања, 38. Туристичко место на Кварнеру (Хрватска), 39. Припадник једног словенског народа, 40. Касимин имењак, 42. Аждаја, неман, 43. Старојеврејски краљ, 44. Врста шарених папагаја, 45. Стари Словен, 46. Скрнављење светиње, 47. Пражител Балканског полуострва, 48. Врста експлозива, пронашао га је Алфред Нобел, 49. Јужни део Јужне Америке, 50. Уобичајени назив за САД, 51. Кухињска посуда с тучком, 52. Убудуће, одсада, 53. Реткост (лат.), 54. Татјана одмила, 55. Заковица.

УСПРАВНО:

1. Право име Светог Саве, 2. Наша глумица и књижевница, 3. Холивудски глумац и режисер, 4. Лако испарљива течност, етар, 5. Име римског историчара Ливија, 6. Суво грање, суварје, 7. Град у Румунији, 8. Мајка, мати, 9. Машина за чишћење жита и сортирање зрневља по величини, 10. Припадник Сарта, потурчених Иранаца, већином трговаца, 11. Змијски цар, 12. Женско име, Дикослава, 13. Мушко име, 14. Учесник полуфиналних такмичења, 15. Врста малих америчких медведа, 16. Река (енгл.), 21. Свануће, свитање, 24. Избављење, 26. Најзначајнији представник енглеске класичне политичке економије, 27. Речна острва, 29. Велика светска новинска агенција (United press International), 30. Засебна зградаца уз сеоску кућицу, хајат, војат, 31. Слађанова имењакиња, 32. Покрет руком да се нешто узме или учини, 34. Лекар који лечи алопатијом, 35. Аријанин имењак, 36. Дебело импрегнирано непромочиво платно, цирода, 37. Сталан састав војних јединица, 38. Дух, душа (лат.), 39. Зеласта средоземна биљка, лопарина, 41. Галаме, гроје, викања, 42. Државна шума, 43. Планина у источној Србији, 44. Становници предњег дела Индије, 46. Делови хектара, 47. Јаје (грч.).

**ДИРЕКЦИЈА
ЗА ПРЕКВАЛИФИКАЦИЈУ
011/3203-252**

ул. Кнеза Милоша 33, 11000 Београд

**РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТАР ЗА
ПРЕФАЛИФИКАЦИЈУ - БЕОГРАД
011/3000-169**

ул. Мајке Југовића 19, 11000 Београд

**РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТАР ЗА
ПРЕФАЛИФИКАЦИЈУ - НОВИ САД
021/547-006**

ул. Футошка бр. 26, 21000 Нови Сад

**РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТАР ЗА
ПРЕФАЛИФИКАЦИЈУ - НИШ
018/522-892**

ул. Клуб Војске, 18000 Ниш

**РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТАР ЗА
ПРЕФАЛИФИКАЦИЈУ - ПОДГОРИЦА
081/244-770**

ул. У Пролетерске бр.4, 81000 Подгорица

Program PRISMA
Centar za obuku Beograd
Fakultet organizacionih nauka Univerziteta u Beogradu

**ЦЕНТАР ЗА ОБУКУ ПРИ ФАКУЛТЕТУ ОРГАНИЗАЦИОНИХ НАУКА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

ТЕЛ. 011/ 39-50-891

ул. Јове Илића 154, 11000 Београд

**ЦЕНТАР ЗА ОБУКУ ПРИ
МАШИНСКОМ ФАКУЛТЕТУ
УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ**

ТЕЛ. 018/500-661; 500-662

ул. Александра Медведова 14
18000 Ниш